

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

CONVENȚIE nr. 0/1960

privind expozițiile internaționale*)

CONVENȚIE

În vigoare

EMITENT

Biroul Internațional al Expozițiilor

PUBLICARE

Monitorul Oficial nr. 14 din 4 august 1960

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 16:59

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/34114>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

---

1. Articolul 1	21. Articolul 21
2. Articolul 2	22. Articolul 22
3. Articolul 3	23. Articolul 23
4. Articolul 4	24. Articolul 24
5. Articolul 5	25. Articolul 25
6. Articolul 6	26. Articolul 26
7. Articolul 7	27. Articolul 27
8. Articolul 8	28. Articolul 28
9. Articolul 9	29. Articolul 29
10. Articolul 10	30. Articolul 30
11. Articolul 11	31. Articolul 31
12. Articolul 12	32. Articolul 32
13. Articolul 13	33. Articolul 33
14. Articolul 14	34. Articolul 34
15. Articolul 15	35. Articolul 35
16. Articolul 16	36. Articolul 36
17. Articolul 17	37. Articolul 37
18. Articolul 18	38. Articolul 38
19. Articolul 19	39. Articolul 39
20. Articolul 20	40. Articolul 40

Articole

Articolul 1

Dispozițiile prezentei convenții nu se aplică decât expozițiilor internaționale oficiale sau oficial recunoscute. Se considera ca expoziție internațională oficială sau oficial recunoscută, orice manifestatie, oricare ar fi denumirea ei, la care sînt invitate pe cale diplomatică țări străine, care are, în genere, un caracter neperiodic, al carei scop principal este de a face să reiasă progresele săvîrșite de diferitele țări, într-o ramură sau mai multe ramuri ale producției și în care nu se face, în principiu, nici o diferență între cumpărători sau vizitatori pentru intrarea în localurile expoziției. Nu sînt supuse dispozițiilor zisei Convenții: 1. Expozițiile de o durată mai mică de trei săptămîni; 2. Expozițiile științifice, organizate cu ocazia unor congrese internaționale, cu condiția ca durata lor să nu depășească cea prevăzută la nr. 1; 3. Expozițiile de arte plastice; 4. Expozițiile organizate de o singură țară într-o altă țară, în urma invitației acesteia. Țările contractante sînt de acord să refuze patronajul și subvențiile statului, precum și celelalte avantaje prevăzute la titlurile III, IV și V de mai jos, expozițiilor internaționale care, căzînd sub aplicarea prezentei Convenții, nu ar îndeplini obligațiile care sînt prevăzute în Convenție.

Articolul 2

O expoziție este generală cînd ea cuprinde produsele activității umane ce aparțin mai multor ramuri ale producției sau cînd ea este organizată în scopul de a face să reiasă ansamblul progreselor realizate într-un anumit domeniu, ca: igiena, artele aplicate, confortul modern, dezvoltarea colonială, etc. Ea este specială cînd nu interesează decât o singură știință aplicată (electricitatea, optica, chimia, etc), o singură tehnică (textila, turnatorie, arte grafice, etc), o singură materie primă (talpa și pielea, mătase, nichel, etc), o singură nevoie elementară (încălzit, alimentație, transport, etc). Se va întocmi prin îngrijirea Biroului Internațional prevăzut la articolul 10, o clasificare a expozițiilor care va servi de bază spre a determina profesiunile și obiectele ce pot lua loc într-o expoziție specială pe baza alineatului precedent. Aceasta listă va putea fi revizuită în toți anii.

Articolul 3

Durata expozițiilor internaționale nu trebuie să depășească șase luni; totuși Biroul Internațional poate să autorizeze o expoziție generală pe o durată superioară, care n-ar putea, în nici un caz, să depășească 12 luni. Titlul II Frecvența expozițiilor

---

Articolul 4

Frecvența expozițiilor internaționale vizate prin prezenta Convenție este reglementată după principiile următoare: Expozițiile generale sînt clasate în două categorii: Prima categorie: expozițiile generale care implica pentru țările invitate obligația de a construi pavilioane naționale; A doua categorie: expozițiile generale care nu implica pentru țările invitate obligația sus-menționată. În aceeași țară nu se poate organiza, în cursul unei perioade de 15 ani, decît o singură expoziție generală de prima categorie; un interval de 10 ani trebuie să separe două expoziții generale de orice categorie. Nici o țară contractantă nu poate să organizeze o participare la o expoziție generală de prima categorie, decît în cazul cînd aceasta expoziție ar urma cu cel puțin șase ani expoziției generale de prima categorie precedentă. Ea nu poate să organizeze o participare la o expoziție generală de a doua categorie decît dacă aceasta este separată de expoziția generală care a precedat-o printr-un interval de doi ani. Acest interval se mărește la patru ani cînd este vorba de expoziții de aceeași măsura. Termenele prevăzute de paragraful precedent se aplică fără ca să fie nevoie să se facă distincție între expozițiile organizate de o țară, aderentă sau nu la Convenție. Expoziții speciale de aceeași natură nu pot să se țină în același timp pe teritoriile țărilor contractante. Pentru ca ele să se poată reînnoi în aceeași țară, este obligatoriu un termen de 5 ani. În mod excepțional, Biroul Internațional poate totuși să reducă acest din urma termen, pînă la un minimum de trei ani, atunci cînd considera ca acest termen este justificat de evoluția rapidă a uneia sau alteia din ramurile de producție. Aceeași reducere de termen poate fi acordată expozițiilor care se țin de acum în mod tradițional în unele țări, la un interval mai mic de 5 ani. Expoziții speciale de natură diferită nu pot să aibă loc în aceeași țară la un interval mai mic de trei luni. Termenele menționate în prezentul articol au ca punct de plecare data de deschidere a expoziției.

Articolul 5

Țara contractantă pe teritoriul căreia este organizată o expoziție, conform cu dispozițiile prezentei Convenții, trebuie, sub rezerva articolului 8 de mai jos, să adreseze pe cale diplomatică o invitație către țările străine: Cu trei ani înainte, cînd este vorba de expoziții generale de prima categorie, Cu doi ani înainte, pentru expozițiile generale de categoria a doua, Cu un an înainte, pentru expozițiile speciale. Nici un guvern nu poate să organizeze sau să patroneze o participare la o expoziție internațională dacă invitația de mai sus n-a fost adresată.

Articolul 6

Cînd mai multe țări vor fi în concurență între ele, pentru organizarea unei expoziții internaționale, ele vor proceda la un schimb de vederi pentru a se determina țara care va obține privilegiul organizării. În cazul cînd acordul nu ar putea să intervină, ele vor cere arbitrajul Biroului Internațional, care va ține seama de considerațiile invocate și îndeosebi de motivele speciale de natură istorică sau morală, de perioada scursă de la ultima expoziție și de numărul de manifestări deja organizate de către țările concurente.

Articolul 7

Cînd o expoziție, care răspunde caracteristicilor manifestatiilor definite prin articolul 1, este organizată într-o țară neaderentă la prezenta Convenție, țările contractante, înainte de a accepta invitația la această expoziție, vor cere avizul Biroului Internațional. Ele nu-și vor da adeziunea la expoziția proiectată, dacă ea nu prezintă aceleași garanții care sînt cerute prin prezenta Convenție sau cel puțin anumite garanții suficiente. În caz de simultaneitate de data între o expoziție organizată de o țară contractantă și una organizată de o țară necontractantă, celelalte țări contractante își vor da de preferință, afară numai de împrejurări excepționale, adeziunea celei dintîi.

Articolul 8

Țările care voiesc să organizeze o expoziție, vizată prin prezenta Convenție, trebuie să adreseze Biroului Internațional, cel puțin cu șase luni înainte de termenele pentru invitații fixate de articolul 5, o cerere spre a obține înregistrarea acestei expoziții. Aceasta cerere va arăta titlul expoziției și durata sa: ea va fi însoțită de clasificare, de regulamentul general, de regulamentul juriului și de toate documentele care indică măsurile propuse în scopul asigurării securității persoanelor și a construcțiilor, protecția proprietății industriale și artistice și pentru a satisface obligațiile prevăzute la titlurile IV și

- v) Biroul nu acordă înregistrarea decît dacă expoziția îndeplinește condițiile prezentei Convenții. Nici o țară contractantă nu va accepta invitația de a participa la o expoziție, vizată prin prezenta Convenție, dacă aceasta invitație nu face mențiunea că înregistrarea a fost acordată. Totuși țările contractante care au primit această invitație, rămîn cu totul libere să nu participe la o expoziție organizată în conformitate cu stipulațiunile prezentei Convenții.

Articolul 9

Cînd o țară va renunța să organizeze o expoziție pe care o proiectase și care obținuse înregistrarea, Biroul Internațional va decide asupra datei cînd ea va putea fi admisă să concureze din nou cu celelalte țări, pentru organizarea unei alte expoziții. Titlul III Biroul Internațional al expozițiilor

---

Articolul 10

Se înființează un Birou Internațional al expozițiilor însărcinat să vegheze la aplicarea Convenției. Acest Birou cuprinde un Consiliu de administrație, asistat de o comisie de clasificare și un director, a căror numire și atribuții sînt fixate prin regulamentul prevăzut în articolul următor. Prima întrunire a Consiliului de administrație al Biroului Internațional va fi convocată la Paris de guvernul Republicii Franceze, în anul care va urma după punerea în vigoare a Convenției. În cursul acelei întruniri Consiliul va fixa sediul Biroului Internațional și va alege pe director.

Articolul 11

Consiliul de administrație se compune din membrii desemnați de către țările contractante în număr de unul pînă la trei de fiecare țara. El este autorizat să-și alătore, cu titlu consultativ, doi sau trei membri din Camera de Comerț internațională, desemnați de aceasta Camera. Consiliul decide asupra tuturor chestiunilor pentru care prezenta Convenție îi atribuie competența; el discută și adoptă regulamentele relative la organizarea și la funcționarea interioară a Biroului internațional. El stabilește bugetul încasărilor și cheltuielilor, controlează și aproba conturile.

Articolul 12

Orice țara, oricare ar fi numărul delegaților săi, dispune de un vot în sinul Consiliului. Orice țara poate să încredințeze reprezentanța sa delegației unei alte țări, care în acest caz dispune de un număr de voturi egal cu numărul țărilor pe care le reprezintă. Pentru validitatea deliberărilor se cere quorumul de două treimi a țărilor reprezentate în Consiliu. Votarile se fac cu majoritate absolută, cu excepția cazurilor următoare: 1. Întocmirea regulamentului; 2. Sporirea bugetului; 3. Respingerea unei cereri prezentate de o țara contractantă sau admiterea unei cereri, atunci cînd mai multe țări sînt în concurență; 4. Autorizarea unei expoziții generale pentru o durată mai mare de șase luni; În aceste patru cazuri se cere o majoritate de două treimi a țărilor reprezentate la Biroul internațional.

Articolul 13

Comisia de clasificare este compusa din reprezentanții a 12 țări contractante, numiți de guvernul lor. Din aceste țări jumătate sînt desemnate de Biroul internațional; cealaltă jumătate formează obiectul unei rotații în condițiile fixate de regulamentul Biroului. Comisia poate să-și alătore, cu titlu consultativ, pe unul sau doi membri ai Camerei de comerț internațional, desemnați de aceasta Camera. Aceasta Comisie supune aprobării Consiliului de administrație clasificarea prevăzută la articolul 2 și modificările ce ar putea să-i fie aduse. Pentru aplicarea termenelor prevăzute la articolul 4, ea își da avizul asupra chestiunii de a se ști dacă o expoziție supusă înregistrării este specială sau generală și dacă, în ciuda titlului sau și a clasificării sale, ea nu este de aceeași natură cu o expoziție precedentă sau cu o expoziție specială ce se organizează la aceeași dată.

Articolul 14

Bugetul Biroului se fixează provizoriu la 4.000 lire sterline. Cheltuielile Biroului sînt suportate de țările contractante ale căror părți de contribuție se fixează în modul următor: partea țărilor membre ale Societății Națiunilor este fixată în proporția contribuției pe care aceste țări o vărsa la Societatea Națiunilor. Afară de cazul de sporire a bugetului fixat mai sus, partea celor mai mari țări nu poate să depășească 500 lire sterline. Țările care nu sînt membre la Societatea Națiunilor desemnează, ținînd seama de dezvoltarea lor economică, pe o țară membră a Societății Națiunilor, iar partea lor este egală cu aceea care se vărsa de către țara astfel desemnată. Consiliul de administrație poate în afară de aceasta să încuviințeze perceperea oricăror alte venituri ca rasplata pentru serviciile aduse grupărilor sau particularilor. Titlul IV Obligațiile țării care invita și ale țărilor participante

---

Articolul 15

Guvernul care invita la o expoziție internațională trebuie să numească un comisar al guvernului sau un delegat însărcinat să-l reprezinte și să garanteze executarea angajamentelor luate față de participanții străini. Comisarul sau delegatul trebuie, în afară de aceasta, să ia orice măsuri folositoare pentru paza materială a obiectelor expuse.

Articolul 16

Guvernele țărilor participante trebuie să numească comisari sau delegați în scopul de a le reprezenta și a veghea la respectarea regulamentelor edictate cu ocazia manifestării. Comisarii sau delegații sînt singurii însărcinați să reglementeze atribuirea sau repartitia locurilor între expozanți, în pavilioanele țărilor lor și în secțiunile naționale.

Articolul 17

Într-o expoziție generală nu se poate percepe de către administrație nici o taxă pentru locurile acoperite sau descoperite prevăzute în programul expoziției și atribuite fiecărei țări participante.

Articolul 18

În orice expoziție, vizată de prezenta Convenție, obiectele străine pasibile de drepturi vamale și taxe sînt admise cu scutire provizorie, cu condiția ca ele să fie reexportate. Un certificat al expeditorului, care va însoți mărfurile, va atesta numărul și natura, mărcile și numerele coletelor, precum și denumirea comercială a produselor, greutatea, originea și valoarea lor. Obiectele sînt scoase din vama în localurile expoziției fără să fie supuse unei examinări vamale la frontiera. Dispozițiile precedente sînt aplicabile sub rezerva regulamentelor vamale ale țării organizatoare a expoziției. Cînd, după legislația națională a țării care invită, este necesară o cauțiune pentru obținerea scutirii provizorii prevăzută la paragraful precedent, cauțiunea dată de comisarul fiecărei țări participante, în numele expozanților săi, se va considera ca o garanție suficientă pentru plata taxelor vamale și a celorlalte dări și taxe la care sînt supuse obiectele expuse, care nu vor fi reexportate după închiderea expoziției în termenele fixate. Sînt excluse de la beneficiul scutirii provizorii de taxe stocurile de mărfuri care nu constituie mostre propriu-zise și care sînt importate în unicul scop de a fi puse în vânzare în cursul expoziției. În caz de distrugere totală sau parțială a obiectelor expuse, expozantul beneficiază de scutire: 1. Dacă dovedește ca cantitățile nereprezentate sau ca obiectele deteriorate au fost utilizate pentru serviciile expoziției sau nu mai pot fi vîndute din cauza naturii lor perisabile și, 2. Dacă tariful vamal nu supune nici unei taxe sau drept de intrare obiectele deteriorate sau inutilizabile. Acest beneficiu nu se va acorda dacă obiectele vor fi date spre consumarea la care ele sînt în mod normal destinate. Dovezile prevăzute la alineatul 4 sînt prezentate de către comisarul sau delegatul țării al carei cetățean este expozantul, decizia aparținînd administrației țării în care se ține expoziția. Pentru aplicarea dispozițiilor care preced, trebuie să fie considerate ca obiecte destinate expoziției: 1. Materialele de construcție chiar dacă sînt importate în stare de materie primă, destinată a fi prelucrată după sosirea în țara în care se ține expoziția, 2. Instrumentele, materialul de transport pentru lucrările expoziției, 3. Obiectele ce servesc decorării interioare și exterioare a localurilor, standurilor, galantarelor expozanților, 4. Obiectele ce servesc decorării și mobilării localurilor afectate comisariilor sau delegațiilor țărilor participante, precum și articolele de birou destinate uzului lor, 5. Obiectele și produsele întrebunțate la instalările și la funcționarea mașinilor sau aparatelor expuse, 6. Mostrele necesare juriului pentru aprecierea și judecarea obiectelor expuse, sub rezerva prezentării unei dovezi din partea comisarului secției, în care să se menționeze natura și cantitatea obiectelor consumate. Pe lîngă acestea, sînt scutite de taxe: 1. Cataloagele, brosurile și afisele oficiale, ilustrate sau nu, publicate de țara care participă la expoziție, 2. Cataloagele, brosurile, afisele și orice alte publicații, ilustrate sau nu, distribuite în mod gratuit de expunătorii obiectelor străine în incinta expoziției și numai pe timpul duratei ei. Dispozițiile prezentului articol nu se aplică la obiectele care, din cauza legislației țării organizatoare, fac parte dintr-un monopol de stat sau a căror vânzare este oprită sau reglementată prin licență, afară numai sub condițiile prescrise de guvernul acelei țări. Totuși expunerea acestor produse rămîne autorizată, sub rezerva măsurilor de control în scopul de a se interzice vânzarea lor.

Articolul 19

Regulamentul oricărei expoziții internaționale trebuie să cuprindă o clauză care da expunătorului dreptul de a-și retrage declarația de participare, în cazul cînd, după acceptarea de a participa la expoziție, ar interveni o agravare a taxelor aplicabile produselor acestui expunător.

Articolul 20

La sfârșitul expoziției expunatorul poate, dacă totuși legislația țării unde are loc expoziția nu se opune, să vină și să livreze mostrele expuse. În cazul acesta, el nu este supus altor taxe decât acelor pe care le-ar avea de achitat în caz de import direct.

Articolul 21

Într-o expoziție internațională nu se poate face uz, spre a se indica un grup sau o instituție, de o denumire geografică care se referă la o țară participantă, decât cu autorizația comisarului sau a delegatului acelei țări. În caz de neparticipare a țărilor contractante, asemenea interziceri se pronunță de către administrația expoziției în urma cererii guvernelor interesate.

Articolul 22

Într-o expoziție nu sînt considerate ca naționale, și în consecință nu pot fi arătate sub aceasta denumire, decât secțiile constituite sub autoritatea unui comisar sau a unui delegat, numit conform art. 15 și 16 de guvernul țării organizatoare sau participante.

Articolul 23

Secția națională a unei țări nu poate cuprinde decât obiectele care aparțin acelei țări. Totuși, poate să figureze în ea, cu autorizația comisarului sau a delegatului țării interesate, un obiect aparținînd altei țări, cu condiția ca el să nu servească decât pentru a completa instalația, să fie fără influența asupra atribuirii recompensei obiectului principal și ca atare să nu beneficieze el însuși de nici o recompensă. Sînt considerate ca aparținînd industriei și agriculturii unei țări, obiectele care au fost extrase din solul sau, recoltate sau fabricate pe teritoriul ei.

Articolul 24

Afară numai de cazul unor dispoziții contrarii în legislația țării organizatoare, în principiu, nu trebuie concedat într-o expoziție, nici un monopol de orice natură ar fi. Totuși, administrația expoziției va putea, dacă o va socoti necesar, să acorde monopolurile următoare: iluminatul, incalzitul, vamuirea, manutanta și publicitatea în interiorul expoziției. În acest caz, ea va avea de îndeplinit următoarele condiții: 1. Să indice existența acestui monopol sau a acestor monopoluri în regulamentul expoziției și în buletinul de adeziune ce urmează să fie semnat de expunatori. 2. Să asigure expunătorilor uzul serviciilor monopolizate în condițiile aplicate obișnuit în țară. 3. Să nu limiteze în nici un caz puterile comisarilor în secțiile lor respective. Comisarul țării organizatoare va lua orice măsură pentru ca tarifele de mîna de lucru, cerute țărilor participante, să nu fie mai urcate decât cele cerute administrației țării organizatoare.

Articolul 25

Fiecare țara, unde va avea loc o expoziție internațională, va oferi bunele ei servicii pentru a obține de la administrațiile, companiile și întreprinderile de cai ferate, de navigație sau de aviație ale ei, ușurința de transport în favoarea obiectelor destinate acestei expoziții.

Articolul 26

Fiecare țară va folosi toate mijloacele care, după legislația ei, i se vor părea cele mai nimerite, pentru a acționa contra promotorilor de expoziții fictive sau de expoziții la care participanții sînt fraudulos atrași prin promisiuni, anunțuri sau reclame mincinoase. Titlul V Recompense

---

Articolul 27

Regulamentul general al expoziției va trebui să arate dacă, independent de brevetele de participare, care pot fi acordate totdeauna, se vor da sau nu recompense expunătorilor. În cazul cînd vor fi prevăzute recompense, atribuirea lor poate fi limitată la anumite clase. Înainte de deschiderea expoziției, expunătorii care iau parte la expoziție, fie în secții, fie în pavilionul lor național și care vor voi să rămîna în afară atribuirii recompenselor, vor face o declarație la administrația expoziției, prin intermediul comisarului sau al delegaților lor. Membrii juriului rămîn obligatoriu în afară atribuirii recompenselor.

Articolul 28

Participarea la o expoziție este liberă sau supusă unei admiteri prealabile. Participarea este liberă atunci cînd toate obiectele pot fi admise la expoziție, sub rezerva ca expunătorul să fi subscris la timpul convenit buletinul de adeziune, și să fi îndeplinit condițiile generale stabilite pentru această adeziune. Participarea este supusă unei admiteri prealabile, atunci cînd regulamentul general prevede că obiectele chemate să figureze în expoziție trebuie să satisfacă anumite condiții speciale, precum este buna fabricare sau originalitatea. În acest caz, regulamentul va face cunoscut procedeele pe care țara organizatoare le-ar fi adoptat pentru admiterea obiectelor în secția ei națională, în scopul de a permite țărilor invitate să se conformeze cu ele, fiecare țară păstrînd facultatea de a aplica aceste procedee după aprecierea sa.

Articolul 29

Aprecierea și judecarea obiectelor expuse sînt încredințate unui juriu internațional constituit în conformitate cu regulile următoare: 1. Fiecare țara este reprezentată în juriu proporțional cu partea pe care o ia la expoziție, tinindu-se mai ales seama de numărul expozanților, exclusiv colaboratorii și cooperatorii, și de suprafața ce ocupa. Fiecare țara are drept la cel puțin un jurat în orice clasa, în care sînt expuse produsele ei, afară numai de cazul cînd administrația expoziției și comisarul sau delegatul țării interesate sînt de acord pentru a recunoaște ca aceasta reprezentare nu este justificată prin însemnatatea participării ei în aceasta clasa. Nici o țara nu poate avea mai mult de șapte jurați în aceeași clasa; totuși, aceasta limitare nu este aplicabilă la clasele alimentației lichide și solide. 2. Funcția de jurat trebuie să fie atribuită unor persoane care posedă cunoștințele tehnice necesare. 3. Juratii nu pot fi investiti în funcțiile lor decît cu agrementul guvernului lor. 4. Juriul comporta trei grade de jurisdicții sau instanțe.

Articolul 30

Recompensele se împart în cinci categorii: 1. Marele premiu. 2. Diplome de onoare. 3. Medalii de aur. 4. Medalii de argint. 5. Medalii de bronz. Pe lîngă acestea se pot atribui, la propunerea expozanților recompensați sau a membrilor juriului, diplome colaboratorilor sau cooperanților săi. Calitatea de membru al juriului poate fi menționată de către titularul acestei funcții în toate cazurile în care expunătorii sînt autorizați să amintească recompensele lor. Calificarea de: "hors concours" este de acum înainte interzisă atît pentru membrii juriului, cît și pentru expunătorii care au cerut să rămîna în afară atribuirii recompenselor.

Articolul 31

Lista premianților expoziției se va înregistra la Biroul Internațional. Laureatii nu se vor putea prevala de recompensele acordate decît cu condiția de a menționa, după recompensa, titlul exact al expoziției. Ei vor fi autorizați să adauge la aceasta mențiune monograma Biroului Internațional. Biroul internațional al expozițiilor va face cunoscut Biroului internațional al proprietății industriale din Berna expozițiile înregistrate și îi va trimite lista premianților.

Articolul 32

Se vor stabili, prin îngrijirea Biroului internațional, regulamente-tip, fixînd condițiile generale de alcătuire și funcționare a juriilor și determinînd modul de atribuire a premiilor. Adoptarea lor se va recomanda țărilor organizatoare. Titlul VI Dispoziții finale

---

Articolul 33

Prezenta Convenție va fi ratificată:

- a) Fiecare guvern, îndată ce va fi gata pentru depunerea ratificărilor, va informa despre aceasta guvernul francez. De îndată ce 7 guverne se vor fi declarat gata să efectueze aceasta depunere, se va proceda la aceasta în cursul lunii ce va urma după primirea ultimei declarații de către guvernul francez, și la ziua fixată de zisul guvern;
- b) Ratificarile vor fi depuse în arhivele guvernului francez;
- c) Depunerea ratificărilor va fi constatată printr-un proces-verbal, semnat de către reprezentanții țărilor care iau parte la Convenție și de către Ministerul Afacerilor Străine al Republicii Franceze;
- d) Guvernele țărilor semnatare, care nu vor fi fost în măsura să depună instrumentul de ratificare în condițiile prescrise la paragraful a al prezentului articol, o vor putea face ulterior printr-o notificare scrisă, adresată guvernului Republicii Franceze și însoțită de instrumentul de ratificare;
- e) O copie certificată conformă de pe procesul-verbal relativ la prima depunere de ratificare, și de pe notificările menționate la alineatul precedent, va fi remisă îndată, prin îngrijirea guvernului francez și pe cale diplomatică, guvernele care au semnat prezenta Convenție sau au aderat la ea. Totodată, în cazul prevăzut la alineatul precedent, guvernul francez va face cunoscută data la care a primit notificarea.

Articolul 34

- a) Prezenta Convenție nu se aplică de drept decât la teritoriile metropolitane ale țărilor contractante;
- b) Dacă o țară va dori punerea ei în vigoare în coloniile sale, protectoratele, teritoriile de dincolo de mare și teritoriile sub suveranitate sau sub mandat, intenția ei va fi menționată chiar în instrumentul de ratificare sau va fi obiectul unei notificări adresată în scris guvernului francez, care va fi depusă în arhivele acestui guvern. Dacă se va alege acest procedeu, guvernul francez va transmite guvernelor țărilor semnatare și aderente o copie certificată conformă de pe notificare, arătând data la care a fost primită;
- c) Expozițiile care nu cuprind decât produsele metropolei și ale coloniilor, ale protectoratelor, ale teritoriilor de dincolo de mare și ale teritoriilor sub suveranitate sau sub mandat, sînt considerate ca expoziții naționale și, prin urmare, nu sînt vizate prin prezenta Convenție, fără a fi cazul să se cerceteze dacă aceasta Convenție a fost extinsă la acele teritorii.

Articolul 35

- a) După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, orice țară nesemnatare va putea să adere la ea, oricînd;
- b) În acest scop, ea va notifica, în scris și pe cale diplomatică, guvernului francez adeziunea ei, care va fi depusă în arhivele acestui guvern;
- c) Guvernul francez va transmite imediat guvernelor țărilor semnatare și aderente o copie certificată conformă de pe notificare, arătând data la care a fost primită.

Articolul 36

Prezenta Convenție va produce efect pentru țările contractante care au participat la prima depunere a ratificărilor o luna după data procesului-verbal. Pentru țările care o vor ratifica ulterior sau care vor adera la ea, precum și pentru colonii, protectorate, teritoriile de dincolo de mare și teritoriile sub suveranitate sau sub mandat, nementionate în instrumentele de ratificare, Convenția va produce efect o luna după data primirii notificărilor, prevăzute la articolele 33, alineatul d; 34, alineatul b; 35, alineatul b.

Articolul 37

Țările contractante nu pot denunța prezenta Convenție, înaintea unui termen de cinci ani, cu începere de la intrarea ei în vigoare. Denunțarea va putea fi atunci efectuată, oricând, printr-o notificare adresată guvernului Republicii Franceze. Ea își va produce efectele un an după data primirii acestei notificări. O copie certificată conformă de pe notificare, cu arătarea datei la care a fost primită, va fi transmisă imediat de către guvernul Republicii Franceze, guvernelor țărilor semnatare și aderente. Dispozițiile prezentului articol se aplică, de asemenea coloniilor, protectoratelor, teritoriilor de dincolo de mare, teritoriilor sub suveranitate sau sub mandat.

Articolul 38

Dacă, în urma denunțarilor, numărul țărilor contractante ar fi redus la mai puțin de șapte, guvernul Republicii Franceze va convoca imediat o Conferința internațională care să decidă asupra tuturor măsurilor ce trebuie luate.

Articolul 39

Guvernul Republicii Franceze va comunica, de asemenea, Biroului internațional o copie de pe orice ratificări, adeziuni și denunțări.

Articolul 40

Prezenta Convenție va putea fi semnată la Paris, pînă la 30 aprilie 1929. Drept care plenipotențiarilor mai jos arătați au semnat prezenta Convenție. Facută la Paris la douăzeci și doua noiembrie una mie nouă sute douăzeci și opt, într-un singur exemplar, care va rămîne depus în arhivele guvernului Republicii Franceze și de pe care vor fi remise, pe cale diplomatică, copii certificate conforme, tuturor guvernelor țărilor reprezentate la Conferința de la Paris. -----